

քահանային զգուշելի ընթացքը գովեց
և արդարացուց՝ իբրեւ բոլորովին հա-
մատ պապական եկեղեցւոյ կանո-
նացը, և Վիսիթարեան վարդապետնե-
րը՝ գյուղադի հանգուցելոյն յուղարկա-
ւորութիւն ըրած ըլլոյնուն համար,
ամբուստանեց իբրեւ անհնազմնդ յիշ-
եալ եկեղեցւոյն կանոնացը։ Վերջա-
պէս թողութիւն ինդրելավ Երողա-
լուարին արդոյ հրատարակիչներէն,
կ'աղաջնք որ համբերութեամբ եր-
կայնամիտ ըլլան, մինչեւ որ վերցիշ
եալ լման պաշտօնական կերպիւ հը-
րատարակուած գէպէին ստութիւնը

Նոյնպէս լման պաշտօնական կերպով
հրատարակուի, և ան ժամանակը մենք
աւ մեր սխալած ըլլալ կը փութանք մե-
ծանձնութեամբ խոստվանելու :

Հայադիքի մեծապատիւ բարեկամ
մը որ ՚ի և սնառն, Հնդկաստանցիք քա-
նի մը Հայերէ հետեւեալ տեղեկու-
թիւնները ստանալով, կը փութայ ծա-
նուցանել մեզ զայնոսիկ՝ իւր մէկ նա-
մակաւը որ ՚ի Գ նայեմբերի ըստ նոր
տումարի:

Այս տեղեկութիւնները, ինչպէս
իւրաքանչիւր ոք կը վկացէ, անհրաժեշտ
և սրբազն պարոք մը կը գնեն մեր
եկեղեցական բարձրագույն կառավա-
րուել վրայ, նմանապէս աղդին հոգեւոր
հովուաց և եպիսկոպոսաց վրայ, որ
հոգ տանին խնամել և մխիթարուել հո-
գեւորապէս մեր համագիր եղբարքը որ
ի Գապուլ (Վղանիստան), որոց ե-
կեղեցին ժամանակէ մը ի վեր գոց է
եղեր քահանայ մը ըըլլալուն համար .
և հետեւաբար սրբազն խորհրդոց
մատակարարութենէն զուրկի մնացած
են գժբաղդութեամբ :

Եհաւասիկ յիշեալ տեղեկութիւն
ները .
» Յարդի պարսն :
» Յայսոսիկ աւուրս լուր եղեւ մեզ
՚ի համազգեաց ոմանց բնակելոց ՚ի
Հնդիկա , թէ գտանին այժմ ՚ի Գո-
պուլ բազում գերդատանիք չայց ,
որը մնան զսւրկ յամենայն մասնակցու-
թենէ հոգեւորական խնամոց՝ եկեղե-
ցի նոցա փակեալ գոլով ՚ի բազմաց հե-

РЕЧИСТЫ

ՆԵՐՔԻՆ ՀԱՒԹԵ

Օտար տէրութեանց զբօշտաւ
մայրաբաղդիս նեղուցին մէջ բանով
չող ենաւները՝ կերպ կերպ անկարգութեաւ

ВЪСТОРЧЕ

ՊԱՐԱՆ ՏԻՒՎԱԼԻ ԱՌԵԿՆԵՐԸ
ԿԱՄ
ՀԱՅ ՕՐԱԿ ԾԱՇԿԱՋՈՒՅՑ

Հարսնակութիւն և վրձն տես
59 40 41 42

Հայրը ուր լլլլլլ չկատէր
և իշխանը զմայլած հարցուց։
» Ո՞ւ է շնչեր աս երաժշտու-
թիւնը և առ խաղին խօսքե-
րը. ես քիչ մը երաժշտու-
թենէ կը հասնամ. զրուցէիր,
որ մէկ հատ մը ծախու տու-
նեմ։ « Ըառլոդ պատասխա-
նեց խպնելով, թէ — պար-
ծենալ չի սեղուի, աս մեծ
բան մը չէ, ես շնչեր եմ բո-
լըր։ » Իշխանը ո շտո հաւ-
նեցայ ըստու առ երդիդ. ու-
նիս մի ուրիշ բան մին ալ, որ
մեզի շնորհը ընես տեսնե-
լու։ » Ըառլոդ ծոցէն հանեց
մէկ մանրանկար մը շտո աղւոր
և բարակ, ուր նկարուած էր
իր հօրը Պ. Տիւփալին դէմքը
և մէկ թեւաւոր Վուզա մը
իրեն յոյժ նման, որ ձեռքը
անթառամ պասկ մը բռնած
հօրը գլուխը կը դնէր։ Հայրը
մէկէն ցաթկեց պագաւ զա-
նիկա ըսելով. « իմ աննման
աղջիկա, գուն ե՞րբ սորմեցար
առ ճարտար արուեստները,
որ ես նոր կիմանամ կոր . . .

առնց համար եր ուրիշն, որ
ուն քաջուած կ'ապրէիր, և
ազիւ օրը երկու անդամ կե-
ակուրիին ատենը քեզ քիչ մը
ո տեսնէի :

Հայր իմ ըստաւ Շառօթդ .
գունեն հայրական պարագագ
ատարելու համար մեզի վար-
զեաներ բաներ էիր . մեր
գարաքն ալ ան էր , որ համար-
իս սորվինք , որպէս զի ըրած
ախրդ պարապը չերթաց ;
և ունենաւուրիդ . և բարե-
ամեներուդ հետ զբաղեալ , կը
այլէ՞ր մի ինձի , որ ժամանակդ
շապէս պղտի բաներու վրայ
նցունել տամ : Քուրերուս
բածը բաւական էր , ես ալ
ո՞չ աւելի ձանձրութիւն ըլ-
ոցի հրամանքիդ , ասկից ՚ի
ատ գիտես , որ քրիլուանիք իմ
ըստ , որովհետեւ պղտիկնին
մը , տիրութիւն մը կը բանե-
ցընեն , ես սորվածներս հը-
ամանքիդ ցուցնեմնէ , կարե-
սելի է որ նախանձնին դրդի ,
և քու սերդիմ վրաս ձգելով
անոնց վրայ քիչ մը պակսի , ա-
որ համար լսիկ քաշուած
ենեակիս մէջ համարս միշտ
ը սորվիչի , որ մեր կրթուած
ենձնալուն համար քու գիտա-
որութիւնդ կատարեմ : ՚Իշ-
անիր Շառօթին վայելուչ
ոսպերը լսելէն եաեւ , իրեն

սրտին փափուկ գրացմռեկ
հասկեալով Պ. Տիւվալին պը
լուեցաւ բաելով. և իմ միտ
առծո գույ, իմ երջանիկու-
կուաւ . . . թէ առ իմ ճշի

բիս բարեկամն ես, թէ որ Ե
ծի ալ հայր կ'ու զես ըլլալ, յո
գորեւ աղջիկը, որ իր վիճա
իմ վիճակիս հետ կապել
յանձնառու ըլլաց . . . առ
ըինառոր խնդիրքս կատար
և ես բոլոր կենացս մէջ
բախտիքդ շիպիտի մոռնամ
Եյագէս խօսելով իշխա
հետերինին ինչուան գուռը
ջու և հնա իրարու խնդո
բարեւներով՝ մատն կառ
հայրը և աղջիկը, Պ. Տիւփ
ուրախութեամբ և զարմա
քով լցուած, գրկեց պատւ
նորանց Ծառօդը բարելալ:
ապրիս, մնաս, աղջիկս, քո
կին ճարտարութիւնդ և հ
մեսու պատասխաններդ ին
ասոր աշխարհմը կ'արձէ, դա
իս երջանիկ նախանձնիլ հա
մը ըստիր: Բայց գու ալ ըսէ ին
հիմա քու սիրադ ալ սիրեց
մարդը, ընսոր ինքը քեզ կը ը
րէ կոր: Հրամանդդ հայր,
աշխարհք կը ճանչնաս, ո
թէ ասկէ ալ աւելի սիրո
մարդ մը կը գտնուի մի: Հ
ը պատասխանեց: — շատ

զԵկ, բայց թէ որ ասիրկա մէկ
արքայազուն մը չըլլոյ և մի-
այն աղնուտափրտ մարդ մը ըւ-
լոյ նէ, ահատենը թ'ոչ կ'ըսեա.
— ամէ, իմ հայրս, միթէ արքա-

յազուն կամ այլու առաջիմ ըլ
լավն է, որ մարդը երջանիկ կ'ը-
նէ . — ազնիւ աղջիկս, ասկ-
րիս, գուն բան մը մի լսեր
քրվացգ . հիմա տուն որ հաւ-
նինք, ձեզի ամենուշ՝ լսելիք
մը ունիմ, որ շատոնցուընէ
՚ի վեր մի ոքս դրած եմ: »

Երբ տուն որ հասաւ, բըր-
վրանիքը վրայ եկան հարց,
մունքներով, բայց ուրունելով
Շառլօդին լուսեմիւնը, որ
հանդարս իր սեննեակը մուռ-
և բան մը չըսեր, իրենց մէջը
ըսին, թէ ամշադէն է, ՚ի
հարկէ իշխանին երեան անդամ
չի տեսաւ:

Պ. Տիւվուլ վեր ելու, ե-
րեքը մէկ տեղ իր սեննեակը
կանչեց (ասոնք մոմացէք
մէյմը, թէ ինչպէս գողդ զա-
լով ներս մուն, Շառլօդէն ՚ի
զան, ուսկից ետքը արտում և
լալով գուրս ելան, մտիկ ը-
րէք) և սկսաւ խօսիլ այսպէս:
— գուք գիտէք, որ՝ ինչպէս ա-
տեն ատեն ձեզի. պատմեր եմ,
ես աշխարհ եկայ բարի ծնո-
լաց զաւակ, բայց յօյժ աղ-
քատ . և շնոր ատրի ծառա-

միմիայն տեղուցն կառավարութեանը կը վերաբերի :
Սար համար կայսրական կառավարութիւնը ու
բուշեց ծանուցանել օսմանազի ջագենաւերուն ափր-
ու լոսոց , թէ Վաստիրի մէջ Խանապարհօրդ առանիլ-
բերելը իրաց՝ արդիւել է , և այս վճա ան դրածագրու-
թիւնը պառ որ պէտք է նէ հրամայեց : Մինչեւ երեք
ամիս , այսինքն յառաջիկայ ժիւուրուարի 14-ը ժամանեակ
արուած է , որպէսն զի մինչեւ այն առեն շոգենաւ-
եւերուն տերերը այս որոշման համաձայնն : Այս որոշ-
մանաժամէ Վաստիրի մէջ այս միջոցին բանագ օսմանազ
գի շոգենաւեւերուն համար միջին ըլլալով , լրանուին
եաբը ալ թայ չի պիտի աբւահ ոչ արդէն հաս գտնը-
ւածներուն և ոչ ալ և այբեն եկանիւրաւն Վաստիրի մէջ
բանելու :

Հայոց է, Տարին վելուն, կայսերական Տրամա-
նին միտք վերցրեալ արգելքին համար, և կը փո-
թամ ձեռի խնջութեան, որպէս զի գործ ալ ձեռ ան-
րօնթեան հարաբեկներուն ծանուցանեք:

Այս ինքը բայց մեջ Քարձագացն Դրան ունեցած
իրաւունքը լայտնիէ, և բնակ որ կ թշւ պատճառաւ
ըստն թե ան մը կամ հակառակ թե ան մը ենթակազ
չե կնարք ըլլալ ։ Ի ու իրաւունքը ի գործ դեռ լու պար-
տու պատճիւնը՝ միմիշն բարեկարգ ութիւնն ու հա-
ստրակաց խողալաւ թիւնը հաստատ պահելու համար
ունեցած փափաթիւն վրայ է բնիկու է :

Անտարքիկա էմ, որ այս նկատման դրեւ բան ուր
գործոցի ըլլալուն ձեր կոստավարան թիւն ալ կը վկայէ ։
Ի սյս առ թիւն իմ խորին մեծարանց զգացման որը
Ճեղի կը կրկնեմ։

Պէտական կը գրեն հայեմքեր 41

“ Հորանի պատերազմը գալարեցաւ մինչեւ գարուն։ Դեռ ը վրաց գտլով՝ կայսերական զօրքերը չէին կրանար կենալ լինեներուն մէջ, ուր սաստիկ ցուբա կ'ըլլաց : Միէց զատաքիչաւ մէնէն ուտելիքի կողմէն ալ ներութի պիտի քաշչէին, սրովհեաւել իրենց պաշտըները ուղաբերով ու ջարիներով ուղրու ուելուն, ձմեռնայս կենդանիները չէին կրնար երթեւեկութիւն ընել այն վայրենի երկիրներուն մէջ, ուր բնաւ ձամբայ չիկայ, և ձիւնը իր սպիտակ վերարկուն տակը կը ծածկէ բոլոր շաւելիզներն ու փոսերը : Դարձեալ վարուցանի ժամանակ ըլլալով, քանի որ պատերազմական զօրքերը Հօրանի շրջակայ դաշտերուն մէջ նստին, բնակիչները երկրագործական աշխատութիւններու ձեռք չէին կրնար զարնել, և ասմանկալ յառաջիկայ տարուան համար հաւենաձքը կը պակսէր : Արդէն Դամակուսի և ուրիշ շրջակայ քաղաքներ-

յութիւնը ի հարսւոտ և մեծ
ոսկերիչ վաճառական Պ. Պէ-
լիքն խանութը ամենայն հա-
ւատարմութեամբ : Այս առա-
քինի և բարերար անձը իմ
վրա մեծ բարեկամութիւն և
սէր մը ձգեց , և օր մը ինձի
ըստու . քեզի մեծ բարիք մը ը-
նելու արժանի կը տեսնամ , որ
որքան ապրիս զիս օրհնեն . և
ելու ինձի հինգ հարիւր՝ քը-
սակ ստակ և վաճառք տուաւ ,
ահաքեղ տեմեմեր բաշելով : Կոտ-
ուած իմ բանս յաջողեց , բայց
իր բանը ձախորդ երթարով ,
մահն ալ վրայ եկաւ մեռաւ ,
մէկ հատիկ մանչ զաւակ մը
թողուց շրբոր լեցի , վաղե-
ցի գացի Քաղէ քաղաքը , ո-
րալիշեաւ իր տանը հոն էր .
և տեսոյ , որ մեռնելէն առաջ
ստաղան հօրաքուրին (հայա)՝
յանձներ էր , վասն զի իր կի-
նը արդէն մեռած էր : Ես ու-
ղեցի առ աղան իմ տուն տա-
նել , ճար չեղաւ հօրաքորը չի
թողուց , ուստի խօսք ըրինք ,
որ սոկին շահը և պէտք եղած
ը իրեն տամ , որ աս աղան
առաքինի ու խեցացի կրթուչ
թեամբ մեծայ : Վհա քսոնը
վեց տարիէ , որ մեծցաւ և
շնորհօք կտրիճ մը եղաւ աս
Քէլիլը : Հիմայ հօրաքոյրը մե-
ռաւ , և շատ չէ , որ ինքն ալ

